

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

JULKAISUJA

Tekniikan Akateemisten Liitto TEK ry
Ratavartijankatu 2, 00520 Helsinki
puh. (09) 229 121, fax (09) 2291 2911
www.tek.fi

tek-lehti@tek.fi

PÄÄTOIMITTAJA

HEIKKI KAUPPI
puh. (09) 2291 2200
heikki.kauppi@tek.fi

TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ

ARI ÅBERG
puh. (09) 2291 2247
ari.aberg@tek.fi

TOIMITTAJA

KIRSTI LEVANDER
puh. (09) 2291 2257
kirsti.levander@tek.fi

TOIMITUSSIHTEERI

LEENA SCHMANDT-HOKKANEN
puh. (09) 2291 2246
leenas@tek.fi

TOIMITUKSEN SIHTEERI

MAISA NISSINEN
puh. (09) 2291 2245
mais.a.nissinen@tek.fi

ILMOITUSMYynti

TEK/Ari Åberg, puh. (09) 2291 2247
ari.aberg@tek.fi

ILMOITUSTRAFIKKI

TEK/Leena Schmandt-Hokkanen
puh. (09) 2291 2246,
leenas@tek.fi

ILMOITUSHINNAT VUONNA 2005

1/1-s: 2.110 €/mv, 2.860 €/4-väri
1/2-s: 1.380 €/mv, 2.110 €/4-väri
1/4-s: 1.070 €/mv, 1.380 €/4-väri

ILMESTYMISAIKATAULU 2005

4.2., 11.3., 8.4., 13.5., 10.6., 16.9.,
14.10., 11.11. ja 16.12.

Julkaisija varaa itselleen oikeuden ilmestymis-
päivien muutoksiin.

Ilmoitus- ja juttuvaraukset viisi viikkoa ennen
lehden ilmestymistä. Tarkemmat mediatiedot
löydät netistä www.tek.fi/.

Lehti ei vastaa ilmoittajalle mahdollisesti aiheutu-
vasta vahingosta, jos ilmoitusta ei tuotannollisista
tai muista syistä voida julkaista määrätyn päi-
vänä. Lehden vastuu virheellisestä ilmoituksesta
rajoittuu ilmoituksen hintaan. Reklamaatiot on
tehtävä kirjallisesti 14 päivän kuluessa ilmoi-
tuksen julkaisemisesta.

TARKASTETTU LEVIKKI 56 369

(LT 2004, 19.1.2005)

TILAUKSET VUODELLE 2005

puh. (09) 2291 2245/Maisa Nissinen
mais.a.nissinen@tek.fi
Vuosikerta 45 euroa (kestotilaus, koti-
maassa), irtonumeron hinta 6 euroa
(+ 2,5 euron postituskulut)

OSOITTEENMUUTOKSET

JÄSENET puh. (09) 2291 2292
ympäri vuorokauden toimiva
puhelinvastaaja tai
jäsenrekisteri@tek.fi.

MUUT TILAAJAT

puh. (09) 2291 2245/Maisa Nissinen
mais.a.nissinen@tek.fi

PAINOPAikka:

Art-Print Oy, Helsinki
puh. (09) 7740 050

Painos: 62.800 kpl

Aikakauslehtien Liiton jäsenlehti
ISSN 1459-1898

Pääkirjoitus

5.10.2005

Vakuutettujen vaikutusmahdollisuuksia parannettava työeläkevarojen hallinnoinnissa

Työeläkeyhtiöiden hallintomalli on noussut taas muutaman vuoden tauon jälkeen keskustelun kohteeksi. Aihe onkin tärkeä. Puolen tusinaa työeläkeyhtiötä hallinnoi suurinta osaa niistä pääomista, jotka on rahastoitu yksityisen sektorin työeläkkeiden tulevaisuuden turvaksi. Kaikkiaan työeläkeyhtiöissä on varallisuutta noin 60 miljardia euroa, joten ihan pikkurahoista ei ole kyse.

Keskustelua on virittänyt erityisesti tarve kasvattaa rahastojen tuottoa tulevaisuuden eläkemaksujen kasvun hillitsemiseksi. Eläkeläisten väestöosuuden noustessa palkansaajan ja työnantajan työeläkemaksut uhkaavat kasvaa yhteensä jopa kolmeen kymmeneen prosenttiin palkkasummasta. Paremmat tuoton tavoittelu kannattaa, sillä laskelmien mukaan prosenttiyksikön parannus eläkevarojen reaalisessa tuottotasossa merkitsee pitkällä aikavälillä maksutason alenemista 2–3 prosenttiyksikön verran.

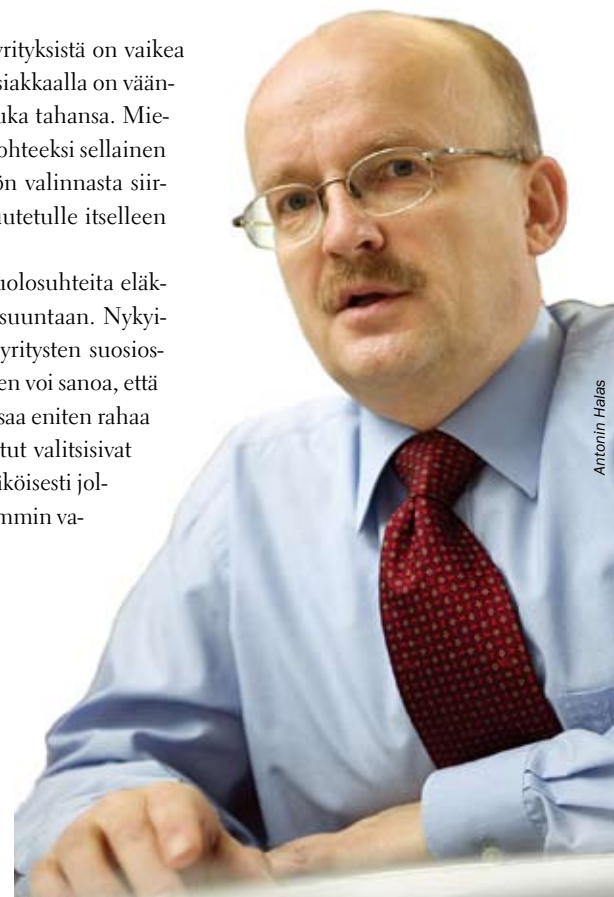
Korkeampi tuotto ei tule ilmaiseksi, vaan sen hintana on korkeampi riskitaso. Riskisijoitusten lisääntyessä on syytä varmistaa, että työeläkeyhtiöt ovat sijoitustoiminnassaan riippumattomia toisaalta niihin takuupääoman sijoittaneista vakuutusyhtiöistä ja toisaalta suurista asiakasyrityksistä, sillä niillä saattaa olla jossakin määrin mahdollisuus ja kiusaus vaikuttaa työeläkeyhtiöiden sijoituspäätöksiin itselleen edullisella tavalla.

Ratkaisuksi on tarjottu työmarkkinajärjestöjen vallan kasvattamista työeläkeyhtiöiden hallinnossa. Ehdotusta on syytä harkita vakavasti, mutta täysin ongelmaton tämäkään linja ei ole. Järjestöillä on jo nykyisellään yhteensä puolet hallituspaikoista, eikä kaikki viisautta välttämättä asu niissä. Muodollisten valtasuhteiden pohtimisen ohella tuleekin varmistaa, että yhtiöiden hallinnossa on riittävä pitkäaikaissijoittamisen tuntemus.

Riippumattomuutta yksittäisistä suurista yrityksistä on vaikea saavuttaa hallintoa uudistamalla. Suurella asiakkaalla on väen-
tövoimaa, oli työeläkeyhtiön hallituksessa kuka tahansa. Mielestäni olisikin otettava vakavan pohdinnan kohteeksi sellainen mahdollisuus, että päätösvalta työeläkeyhtiön valinnasta siirrettäisiin työnantajyritykseltä kullekin vakuutetulle itselleen hänen oman eläkkeensä osalta.

Tällainen uudistus muuttaisi alan kilpailuolosuhteita eläkkeiden turvaamisen näkökulmasta oikeaan suuntaan. Nykyisellään työeläkeyhtiöt kilpailevat vakuuttajayritysten suosioita mm. maksupalautuksilla. Hieman kärjistäen voi sanoa, että kilpailua käydään siitä, kenellä on varaa maksaa eniten rahaa eläkejärjestelmän ulkopuolelle. Jos vakuutetut valitsisivat työeläkeyhtiönsä, kilpailua käytäisiin todennäköisesti jollakin sellaisella keinolla, joka palvelisi selkeämmin vakuutettujen pitkän tähtäyksen intressejä.

Heikki Kauppi
heikki.kauppi@tek.fi

Antonin Hälas